

کرامت و برتری انسان

براساس آیه ولقد کَرَّمنا بَنی اَدمَ وَحَمَلنَهُم فِی البَرِّ وَالبَحْرِ وَرَزَقنَهُم مِنَ الطَّیِّبَاتِ وَفَضَلنَهُمْ عَلَی کَثِیرٍ مِمَّنْ خَلَقنا تَفْضِیلاً...

براساس آیه ولقد کَرَّمنا بَنی اَدمَ وَحَمَلنَهُم فِی البَرِّ وَالبَحْرِ وَرَزَقنَهُم مِنَ الطَّیِّبَاتِ وَفَضَلنَهُمْ عَلَی کَثِیرٍ مِمَّنْ خَلَقنا تَفْضِیلاً(1) خدای کریم به انسان هم کرامت داده است و هم فضیلت. کرامت، ناظر به شرافت ذاتی شیء است که ویژه اوست و مقایسه با غیر در آن لحاظ نمی‌شود؛ برخلاف تفضیل که مقایسه با غیر، رکن آن است. ذات اقدس الهی افزون بر تکریم انسان، وی را بر بسیاری از موجودات برتری داده است، بنابراین مقصود از فضیلت انسان نسبت به بسیاری از مخلوقات، این است که هر چیزی که به آنها داده شده، بیشترش به انسان عطا شده است و ممکن است چیزی به انسان داده باشد که اصلاً اندکی از آن را به حیوان نداده باشد.

1. سوره اسراء، آیه 70.

تفسیر انسان به انسان، ص 216